

s lidmi a s energií, vnímáním různých dimenzí světa a bytí a cyklické povahy života.

...a světlo věčné ať mu svítí :: pro varhany a dvoje housle je takovou osobní vzpomínkou na zesnulého přítele, varhaníka. Do podtitulu jsem napsala Tři vzpomínky na Richarda K. a opravdu, ráda vzpomínám, jak nám hrál na svatbě, při křtu našeho dítěte a jak jsme spolu vedli roční přípravu dětí k prvnímu přijímání. V poslední části skladby zazní začátek jeho oblíbené písně „Komm zu mir“. Světlo pozemské už pro něj zhaslo, ale věřím, světlo věčné mu svítí dál.

Michal Grombiřík :: multižánrový cimbalista pohybující se v širokém spektru hudebního záběru. Jeho aktuální uměleckou náplní je především soudobá klasická hudba, jazz, volná improvizace a experiment. „Cimbál vnímám jako nástroj s nesmírným zvukovým i výrazovým potenciálem, jehož koncertní podoba se dostává stále hlouběji do skladatelského povědomí.“

www.michalgrombirik.cz

Kateřina Málková :: hru na varhany studovala na konzervatoři v Brně a na HAMU v Praze. Je zakladatelkou spolku Opus Organum a ředitelkou festivalu Silberbauerovo hudební Podjízí. Propaguje převážně barokní díla, ale i soudobé skladatele. Věnuje se pedagogické činnosti. Spolupracuje s Českým národním symfonickým orchestrem, Severočeskou filharmonií, Collegium magistrorum aj.

www.katerinamalkova.com

Egli Prifti :: působí v ansámblu Konvergence od roku 2015. Několik let vyučoval na pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, na Univerzitě umění v Tiraně a také přednášel na fakultě umění Univerzity Haxhi Zeka v Pěči (Kosovo) a New York University in Prague. Zároveň je lektorem *Výchovných koncertů* České filharmonie.

Dlouhodobě se věnuje soudobé hudbě.

www.egliprifi.eu

Konvergence děkuje svým podporovatelům:

29. 10. 2024

kostel sv. Vavřince, Hellichova 18, Praha

19.30 h

rozhovory-dialogy-interakce

večer komorních dialogů, rozhovorů nebo různých forem interakcí mezi nástroji – intimní, místy tékavé a neklidné, nostalgické a snové...

Franz Danksagmüller :: *Cantio imitatione Tremula Organi* (2009)

Ondřej Štochl :: *Advent* (2023)

Axel Seidelmann :: *Anabasis* (1991)

Tomáš Pálka :: *monologues-silences-dialogues* (2023)

Aleksandër Peçi :: *Děti / Sonata n15* (2024) / **světová premiéra**

Michaela Pálka Plachká :: *...a světlo věčné ať mu svítí* (2022)

účinkují:

Michal Grombiřík :: cimbál

Egli Prifti :: klavír

Kateřina Málková :: varhany

Alexej Aslamas :: housle

David Pokorný :: housle

Sebastian Tóth :: violoncello

koordinátor dramaturgie:

Michaela Pálka Plachká & Tomáš Pálka

www.konvergence.org

Franz Danksagmüller :: studoval chrámovou hudbu, varhany a kompozici na Vídeňské hudební univerzitě. Pokračoval ve studiích varhan v Saarbrückenu a elektronické hudby a hudební technologie na Soukromé univerzitě Antona Brucknera v Linci. Působil jako chrámový hudebník v Karlskirche a u sv. Alžběty ve Vídni, jako pedagog na Konzervatoři pro církevní hudbu v Linci, vyučoval varhany a improvizaci na Vídeňské hudební univerzitě, dále se etabloval jako varhaník a skladatel v katedrále St. Pölten. Od října 2005 je profesorem varhan a improvizace na Hudební univerzitě v Lübecku.

Cantio imitacione Tremula Organi :: Cantio odkazuje na skladbu Samuela Scheidta *Warum betrübst du dich mein Herz*. K ní existuje variace s názvem *Imitatione tremula organi*. Variace na základě jemných opakování not. U opakování not dochází ke zvláštnímu efektu, kdy se tremulant (systém vpouštění vzduchu do soustavy píšťal) stiskem více tónů současně zpomaluje tím více, čím jsou hrané tóny v nižších polohách. V této skladbě je rovněž skrytý cantus firmus *O traurigkeit o Herzeleid*.

Ondřej Štochl :: studoval na konzervatoři v Praze hru na violu a skladbu. Ve studiích pokračoval na hudební fakultě AMU v oboru skladba ve třídě Marka Kopelenta. Během studia se zúčastnil různých skladatelských kurzů. Jeho lektoři byli např. Zygmunt Krauze, Paul Méfano, Vinko Globokar, Osvaldas Balakauskas nebo Guy Reibel. Zároveň získával četné zkušenosti na poli interpretace soudobé hudby. V posledních letech se profiluje zejména rozsáhlejšími prostorovými kompozicemi.

Advent :: je novou verzí skladby, která vznikla v roce 2019 pro vibrafon. Ta volně navazuje na dílo Jin – nostalgie a naděje pro vibrafon a orchestr. Snad je tak ještě intimnější a osobnější. Andělé JIN jsou vzácní. Nenápadní, ale neuvěřitelně vnímaví. Jednoduše nahlédnou i do těch zákoutí lidské duše, kam nikdo jiný nevidí. Přijímají lidskou slabost jako vzácnost a mají čas naslouchat. Když takový anděl JIN vstoupí do prostoru vaší mysli, je to Advent, skrytý, ale významný, hodný zaznamenání. Skladba vznikala v adventním čase, který pomáhá odlišit důležité od pomíjivého.

Axel Seidelmann :: pochází z Linze. Po studiích na Vídeňské hudební univerzitě (skladba, dirigování, housle, klavír, hudební pedagogika) a na Vídeňské univerzitě (historie, hudební věda, dějiny umění) působil jako hudebník, skladatel, dirigent a vedoucí souboru a rovněž jako organizátor koncertního cyklu soudobé hudby *Wiener Music Forum* a byl členem předsednictva Rakouského svazu skladatelů a Mezinárodní společnosti pro novou hudbu. Jeho hudba je stylově různorodá, emocionální, spontánní a vyznačuje se specifickými zvukovými efekty.

Anabasis :: *Vzestup*: vždy nový pokus, stále blíž, stále rychleji, výš na horu, kterou bohové dávno opustili..., jako stavění na Babylonské věži. V kontrapozici k anabázi stojí *Katabasis*: sestup..., trosky a trosky..., žádná zjevení, žádné odhalení, kód zůstává zašifrovaný... Sisyfos... Skladba má zrcadlový tvar. Melodický a tonální motiv zpočátku stojí vedle sebe, v epizodách se prolínají až do vyvrcholení. Pak jde vše pozpátku, vše je obrácené, prohozené, až do rozpadnutí.

Tomáš Pálka :: je absolventem Konzervatoře v Brně a HAMU v Praze. Ve svých skladbách se zaměřuje na vyjadřování svého vztahu k duchovním hodnotám. Nejvýraznějším principem je začleňování prostoru do celkového kompozičního tvaru. Je spoluzakladatelem a členem skladatelského spolku a souboru Konvergence. Věnuje se multimediálnímu projektům, kde hledá spojení mezi hudbou a uměním v obecnější rovině. V současnosti působí jako hudební skladatel na volné noze a jako terapeut v oblasti Bad Reichenhall v Bavorsku.

monologues-silences-dialogues :: je zajímavé si všimnout, jak funguje interakce mezi lidmi. Od té nejvíce běžné formou dialogu, přes monolog, kdy každý vlastně sděluje svoje myšlenky, ale protistranu někdy neslyší nebo neposlouchá, anebo „slyší jinak“. Až po specifickou komunikaci beze slov, která se velmi často děje podvědomě, můžeme mluvit i o telepatii apod. Tato forma výměny myšlenek je mi velmi blízká, zajímá mě také z pozice terapeuta. Jde nejen o komunikaci mezi více bytostmi, ale i o hlubokou vnitřní rozpravu se sebou samým... Tato kompozice přináší určitý úhel pohledu na daný fenomén mezilidské komunikace, který je zde naznačen v úrovni hudebního materiálu.

Aleksandër Peçi :: patří v současnosti mezi neaktivnější a neúspěšnější albánské skladatele. Po pádu komunistického režimu se zúčastnil mnoha mezinárodních projektů a kurzů především v Amsterdamu a v Paříži. Jeho skladby byly provedeny mimo jiné v Carnegie Hall, na Biennale di Venezia, Pařížské konzervatoři a Seul International Festival. Jeho hudba se vyznačuje hlubokým propojením s albánskou tradicí, kterou obohacuje o inovativní kompoziční techniky a moderní zvukové postupy. Skladby jsou odrazem krajiny rodné země, čerpají z bohatství její melodiky a rytmiky, ale zároveň hledají nové možnosti zvukového vyjádření a prostorových efektů.

Děti / Sonata n15 :: Sonáta č. 15 s názvem *Moře (Děti)* je inspirována mořem – jeho majestátností, neklidem, oslnivou paletou barev, kaleidoskopickými světelnými odlesky, vlněním, polyfonním vlněním, tajemstvím, starobylostí... ale i jeho tragikou. V této skladbě se setkávají dvě ústřední témata: moře a polyfonie, které spolu harmonicky koexistují. Autor čerpá inspiraci z moře u Vlorë, zahrnujícího celé pobřeží Labërie až po jižní Albánii. Výsledkem je hudební dílo, ve kterém se vlny moře mísí se strukturami jižní Albánie. Autor inklinuje ke geometrické technice homotetie, tedy redukci struktury. Motiv skladby je ve druhé části čtyřnásobně zmenšen, zatímco ve třetí větě autor pracuje s inverzí druhého motivu. Tím se vytváří kompoziční koncept, který jde za hranice tradičního stereofonního vnímání a nabízí „kompoziční surround“ ve třech rovinách: 1. široké téma moře, 2. homotetické lámání tématu do opakujících se mikrovln, 3. inverze opakujících se mikrovln.

Michaela Pálka Plachká :: studovala kompozici na Janáčkově konzervatoři v Ostravě, poté u Juraje Filase a postgraduální studium u Michala Rataje na HAMU v Praze. Absolvovala stáž na Universität der Musik und darstellende Kunst ve Vídni a pracovní stáž francouzské organizace SACEM v Paříži a zúčastnila se dalších mezinárodních kompozičních kurzů. Ve svých skladbách se nechává inspirovat literaturou i výtvarným uměním. Zajímavým obohacením pro její tvorbu je v také práce